

Malá čarodějnice má velmi málo nedostatků

Představení
pro nejmladší
diváky

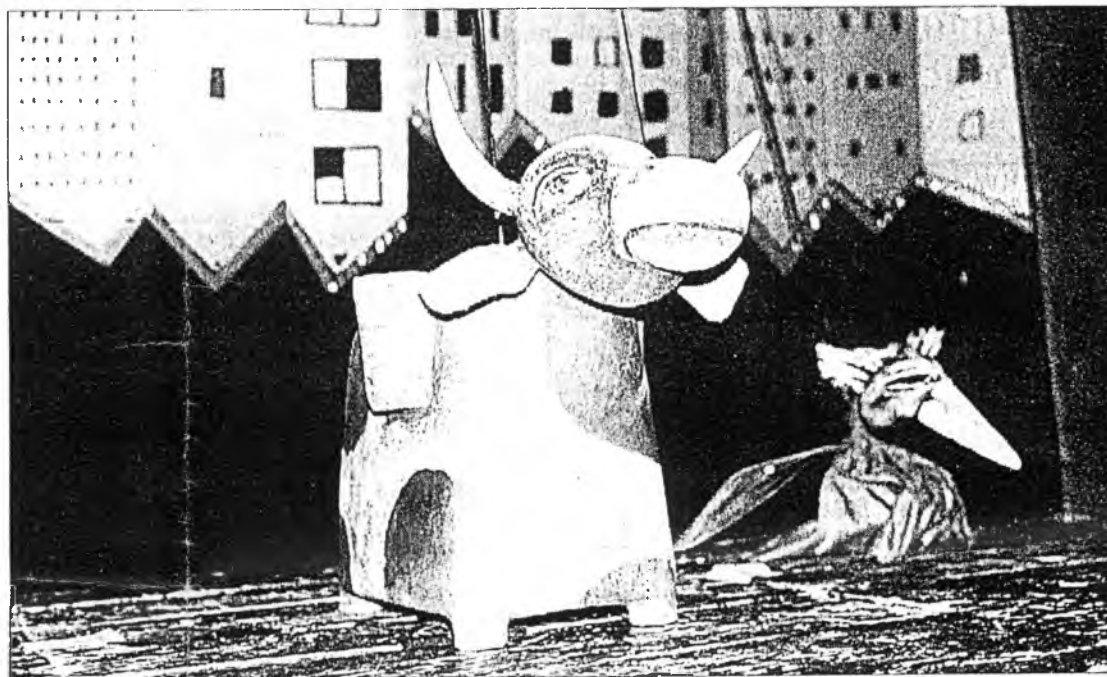
LADISLAV VRCHOVSKÝ

Před portálem, který lemujícím malým jevištěm, leží veliká, měkkoučká červená matrace. Je určena nejmladším divákům a tříletí i mladší caparti, kteří v doprovodu rodičů přijdou na pohádku a nebojí se opustit na chvíli rodičovskou náruč, se na ní vydávají ještě před zahájením představení. Ihned po zvednutí malé opony se utiší, klidně sedět vydrží někteří ovšem pouze do začátku první písničky: jejich potlesk do rytmu a poskakování podle hudby není výjimkou.

Tomáš Volkmer, duchovní otec arénovského Rodinného marionetového divadla, si pro svoji další premiéru upravil pohádku Otfrieda Preusslera Začarovaný vůl, kterou uvádí pod názvem Malá čarodějnice. Jednoduchý příběh je zde členěn do dvou linií: v jedné se odehrává konflikt mezi sta-

rou čarodějnici Babou Krupicí (Lucie Finková) a Malou čarodějnici (Renata Klemensová), dívenkou učící se čarodějnickému řemeslu, z podstaty však hodnou a neschopnou zlého skutku, navíc provázenou moudrým havranem Achillesem (Marek CISOVSKÝ), ve druhé pak zlá Baba Krupice pronásleduje dvě malé děti a jejich začarovaného vola Krobiniána (René Šmotek), kterým právě havran Achilles a Malá čarodějnice spolu s různými zvířátky pomáhají. V podání herců ožívá i řada dalších věcí i tvorů (koště, mravenec atd., atd.).

Nedostatků má tato inscenace málo. Patří mezi ně opětovné použití portálu známého z předchozí premiéry Čertovin (čerti sice patří do pohádkového světa, nicméně v Malé čarodějnici se nevyskytují a duše dětského diváka pak může být jejich očekáváním uvedena ve zmatek). Má-li portál sloužit i všem dalším zamýšleným premiérám, měla by jeho dekorace být řešena víceúčelově. Další, spíše teoretickou otázkou, je zde výběr hudby (Vladislav Georgiev): použití různých žánrů sice přispívá k barvitosti představení, vkus-

Začarovaný vůl Krobinián a moudrý havran Achilles z pohádky Malá čarodějnice, kterou uvádí Komorní scéna Aréna.
Foto HANA HAVLENOVÁ

nější by však byla autorsky i stylově jednodušší partitura.

Kladů je zde mnohem více: stoupající úroveň práce s loutkou (čeho všeho se ještě od herců Ko-

morní scény Aréna dočkáme?), skutečně vynikající práce s hlasem i dobré režijní nápady (scéna Slunce a Měsíce). Tím hlavním kladem je však komunikativnost

inscenace s těmi, kterým je určena, a schopnost celého tvůrčího týmu vytvořit onen most vzájemnosti mezi hledištěm a jevištěm, který je solí divadla.